

V Praze dne 5. 4. 2024

Vážený členové věřitelského výboru, vážený pane insolvenční správce,

společnost fotovolta s.r.o. si tímto dovoluje navázat na své poslední emailové sdělení ohledně nekorektního jednání dlužníka při přípravě společného reorganizačního plánu, překvapivého ukončení těchto jednání a ohledně naprosté nespolutpráce dlužníka.

Aktuálně jsme vyrozuměli, že dlužník insolvenčnímu soudu předložil reorganizační plán, kde narychlo přepracoval principy, které konsorcium již v minulosti odmítlo jako velice problematické či v rozporu se zákonem – tyto principy nyní dlužník navíc doplnil o bezprecedentní vyvedení zákaznického kmene za naprosto neodpovídající protihodnotu.

Své řešení i nadále dlužník zakládá na odvolání účinků předchozího odmítnutí vzájemného plnění z uzavřených smluv o dílo, kde jako první vystává doposud nevyřešená otázka, zda je k takovému kroku vůbec právně možné přistoupit – dle našeho názoru sama tato nejistota může ohrozit splnění reorganizačního plánu. Navíc díky tomuto postupu hrozí vznik významných pohledávek za majetkovou podstatou, jelikož dlužník nehodlá vůbec zakázky realizovat a spoléhá na to, že se mu podaří jednotlivé smlouvy cedovat na třetí subjekt.

Řešení navrhované ze strany dlužníka nadto není vůbec pro věřitele v insolvenčním řízení výhodné – dlužník jím připravuje majetkovou podstatu o příjmy v řádu horních desítek mil. Kč v podobě vratky DPH, vyvádí zákaznický kmen a zřejmě i související majetek za naprosto neodpovídající hodnotu (resp. prakticky bezplatně). Dlužník spoléhá na to, že v návaznosti na jeho návrh budou příslušní věřitelé hromadně brát zpět přihlášky do insolvence, nemá však nijak připravenou variantu pro případ, že tak věřitelé neučiní a přehlídí, že díky tomu se může výplata uspokojení (z důvodu deponací prostředků) prodloužit i o několik let. Svým řešením dlužník upřednostňuje některé věřitele, kterým slíbí dokončit zakázky, na úkor všech ostatních, na které se z důvodu vyvedení zákaznického kmene, zbavení se možnosti požadovat vrácení DPH a mnohamilionových pohledávek za majetkovou podstatou (které navíc vznikly čistě ze zavinění dlužníka) nemusí téměř žádné plnění dostat. Dlužník zamlčuje podstatná rizika i úskalí jím navrhovaného řešení, nerespektuje předběžné opatření soudu a hazarduje s tím, zda bude schopen uhradit (alespoň) přednostní pohledávky v insolvenčním řízení. Nelze ani přehlédnout, že řešení dlužníka směřuje k jeho úplné likvidaci, což jistě není záměrem reorganizace a mělo by být řešeno spíše prostřednictvím konkursu – jsme přesvědčeni, že nejméně zákaznický kmen by byl v konkursu schopen insolvenční správce zpeněžit výhodněji, než co nyní navrhuje dlužník.

Již ve svém předchozím vyjádření jsme vyjádřili své přesvědčení o liknavém jednání dlužníka, nekontrolovaném a zbytečném vyčerpávání prostředků z majetkové podstaty, zmateném a ukvapeném postupu dlužníka a nelogickém a nepředvídatelném směřování jím zamýšleného

+420 720 111 111

info@fotovolta.cz

www.fotovolta.cz

reorganizačního řešení. Toto přesvědčení se nyní dle našeho názoru potvrzuje, a to nejen z hlediska přeloženého reorganizačního plánu, ale i s přihlédnutím k souvisejícímu jednání dlužníka, který dle našich informací již nyní hromadně propouští zaměstnance, čímž nejen tvoří obrovské zapodstatové pohledávky, ale i zcela boří vlastní obchodní závod, na který bude velice obtížné navázat a zachránit jej.

Za fotovolta s.r.o. si dovoluujeme vyjádřit nejen údiv nad zcela novou koncepcí dlužníkem zamýšleného reorganizačního plánu, ale i znepokojení nad nevýhodností navrhovaných principů, upřednostňováním věřitelů, zřejmě nezákonnosti postupu dlužníka a flagrantním až nebezpečným nedodržováním povinnosti statutárního orgánu postupovat s péčí řádného hospodáře.

Přestože o uvedeném již bylo řečeno mnohé, dlužník neopouští svou vizi ohledně obnovení některých smluv a úplného vypořádání některých vybraných pohledávek, přihlášených do insolvence (jinými slovy jejich 100% uspokojení). Jsme však bytostně přesvědčeni, že dlužník tímto vybrané věřitele značně upřednostňuje a zvýhodňuje a rozhodně nepřistupuje ke svým věřitelům rovným způsobem.

U části svých věřitelů dlužník dokončuje zakázky za původních podmínek pouze se změnou data realizace, u jiných sice předpokládá 100% uspokojení přihlášené pohledávky, avšak za současného citelného navýšení ceny a u další skupiny nezajištěných věřitelů (a to zejména těch, jejichž pohledávky nemají původ v instalaci FVE či tepelného čerpadla) dlužník předpokládá pouze zbytkové (zanedbatelné) uspokojení v insolvenčním řízení ze „zůstatku“ majetkové podstaty.

První skupina je pak zvýhodněna nejvíce – s přihlédnutím k tomu, že dotčení věřitelé přihlásili 100 % složené zálohy a tyto pohledávky dlužník v plné výši uznal, měl dlužník naproti tomu zohlednit vlastní protinároky dle eventuálního stavu rozpracovanosti díla ke dni zjištění úpadku. Takové protinároky se však dlužník rozhodl zcela ignorovat a nevymáhat. Příslušní věřitelé tak mají v rámci insolvenčního řízení dlužníkem prakticky splněno 100 % přihlášené pohledávky už jen tím, že jim je ponechána jinak zpeněžitelná rozpracovaná výroba a nejsou zohledněny finančně ohodnotitelné již provedené činnosti dlužníka. Netřeba dodávat, že se tímto dlužník připravuje i o případné vratky DPH z odmítnutých / odstoupených smluv. Tvrzená výhodnost dokončování zakázek pak není v majetkové podstatě vůbec rozpoznatelná – dlužník tvrdí, že již dokončil téměř 1000 zakázek, čímž měl dle jeho slov dosáhnout příjmů více než 200 mil. Kč – kde tyto příjmy jsou? Nebo snad není dokončování tolik výhodné, jelikož při zohlednění ceny protinároků kterých se dlužník vzdává, vratky DPH o kterou dlužník přichází a nutnosti vynaložit související provozní náklady na tom spíše dlužník prodělává?

U druhé skupiny, která nedisponuje rozpracovanou výrobou (a jejím ponecháním tak dlužník příslušné věřitele nezvýhodňuje) již dlužník předpokládá znatelné navýšení ceny díla – objektivně však není dán žádný zákonný důvod, proč by měl dlužník k těmto věřitelům přistupovat jinak než k první skupině. I u této skupiny však dlužník prakticky počítá se 100 %

uspokojením přihlášených pohledávek a i u této skupiny se dlužník zbavuje možnosti příjmu z vrácení DPH.

Jen věřitelé, kteří nemají prostředky na zaplacení navýšené ceny díla a nezajištění věřitelé, jejichž nároky mají jiný původ než smlouva o dílo, mají být uspokojeni pouze částečně z toho, co „zbude“. Jelikož však prakticky k veškerému movitému majetku jiní věřitelé uplatňují nárok na uspokojení ze zajištění (případně vlastnické právo), finanční prostředky nemusí dostačovat ani na úhradu zapodstatových pohledávek (zejména pohledávek vzniklých absurdní a neodůvodnitelně vysokou odměnou statutárního orgánu dlužníka, nebo pohledávek vzniklých nezodpovědným a svévolným přístupem statutárního orgánu dlužníka, spočívajícím v hromadném propouštění zaměstnanců nebo využíváním materiálu, k němuž jiný subjekt uplatňuje vlastnické právo), a dlužník se hodlá zbavit jedné z mála možností zisku příjmu do majetkové podstaty (požadovat vratky DPH ze zaplacených záloh nebo alespoň řádně zpeněžit zákaznický kmen), lze očekávat, že uspokojení bude pouze zanedbatelné.

Existuje navíc reálné riziko, že dlužník nebude schopen uhradit ani zapodstatové pohledávky – dle předloženého reorganizačního plánu dlužník nevyhrazuje potřebnou rezervu na jejich úhradu, když uvažuje na sporné i nesporné zapodstatové pohledávky rezervu pouze 55 mil. Kč – dlužník však zároveň uvádí, že nesporné provozní pohledávky očekává ve výši 23 mil. Kč a sporné již nyní převyšují 63 mil. Kč. Dlužník tak vlastně již před schválením reorganizačního plánu avizuje, že uplatněné zapodstatové pohledávky jednoduše není a v budoucnu ani nebude schopen vůbec uhradit a lehkomyšlně spoléhá na to, že *určitě* veškeré sporné uplatněné zapodstatové pohledávky nemohou být oprávněné. Takto ale přece nemůže být reorganizační plán koncipován a i toto samo o sobě vypovídá o jeho nesplnitelnosti.

Pomineme-li nyní zjevné nedodržování zásad uspokojování věřitelů v insolvenčním řízení (které má být v každém případě rovné a spravedlivé), které dlužník za každou cenu prosazuje, z posledního vyjádření dlužníka ohledně uzavření smlouvy o smlouvě budoucí vyplynul i jeho nulový respekt k věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci či dokonce pohrdání povinnostmi uloženými insolvenčním soudem.

Pokud je nám známo, dlužník je i nadále omezen v nakládání s majetkovou podstatou tak, že s touto může nakládat pouze s předchozím souhlasem insolvenčního správce. Smlouvu o smlouvě budoucí – přestože dle našeho názoru v jejím případě jde o nakládání s majetkovou podstatou, a to nikoliv v nepatrném rozsahu – však dlužník uzavřel bez souhlasu insolvenčního správce, bez jeho vědomí a bez jakéhokoliv upozornění či náznaku, že k tomuto kroku dlužník hodlá přistoupit. Tato smlouva uvádí, že je účinná již samotným podpisem (není odložena účinnost v návaznosti na konkrétní reorganizační plán) a povinnost plnit proto za splnění určitých podmínek existuje již v tuto chvíli. Nesplněním mohou vzniknout další vysoké pohledávky na náhradu škody. Taková smlouva je dle našeho názoru absolutně neplatná bez dalšího z důvodu porušení předběžného opatření dlužníka a nemůže být podkladem pro reorganizační plán.

Neplatnost předmětné smlouvy lze navíc sledovat i v ust. § 421 odst. 2 písm. m) zák. o obchodních korporacích ve spojení s ust. § 333 insolvenčního zákona. Dlužník již nyní uzavřel smlouvu ohledně prodeje části závodu – k tomuto kroku však potřeboval souhlas valné hromady, jejíž výkon funkce je aktuálně pozastaven a v jejíž působnosti měl rozhodovat (opět) insolvenční správce. Ten však – jak již bylo řečeno – žádný souhlas nevyslovil a dokonce o předmětném kroku dlužníka ani nevěděl.

Dlužník tak staví celou reorganizaci na nicotné smlouvě, což nejen nepřidává důvěry, ale což i vypovídá o nesplnitelnosti nabízeného řešení a o nekontrolovatelnosti a nepředvídatelnosti (statutárního orgánu) dlužníka. A i kdyby dlužníkem nabízené řešení splnitelné bylo, rozhodně není výhodné, spravedlivé ani v souladu se zákonnými principy insolvenčního řízení.

Pokud správně chápeme, předmětem smlouvy o smlouvě budoucí má být i postoupení smluv (jakkoliv uvedené dlužník nazývá prodejem části závodu), a to za úplatu 5.000 Kč (zřejmě včetně DPH, když uvedené není ve smlouvě uvedeno) za každou postoupenou „obnovenou“ smlouvu. Toto je však pro majetkovou podstatu extrémně nevýhodné – v tuto chvíli má dlužník nárok na vrácení DPH u smluv, kde došlo k odstoupení, resp. odmítnutí plnění. Vratka DPH u každé takové jednotlivé smlouvy dosahuje několika desítek tisíc Kč, které by tvořily příjmy pro majetkovou podstatu. Tento jasný a defacto nenáročný příjem však dlužník hodlá „vyměnit“ za částku několikanásobně nižší, s níž se pojí nepřehlédnutelná rizika. Díky takovému zbavení se příjmu pak ani není jisté, zda bude dlužník schopen uhradit veškeré zapodstatové pohledávky, které již nyní existují nebo mohou vzniknout.

V dlužníkem předloženém reorganizačním plánu sledujeme i řadu dalších nedostatků, chyb a potenciálních nebezpečí pro věřitele (například že reorganizační plán má být splněn před vyplacením poslední tranše, a to i přesto, že po skončení reorganizace mají přihlášené pohledávky zaniknout a dlužník vstoupit do likvidace; případně u porovnání výhodnosti reorganizace oproti konkursu dlužník manipulativně uvádí nesprávné hodnoty – například výši uspokojení pro zajištěné věřitele uvádí v mnohem nižší míře, než v jaké zajištění věřitelé své pohledávky uplatnili; případně je porovnání výhodnosti reorganizace a konkursu kontaminováno nesprávnými hodnoty u výše vratky DPH – tu dlužník vypočítává z výrazně nižší částky, než o kterou následně poníží sumu pohledávek uspokojovaných v insolvenčním řízení – tímto úmyslně a současně i zcela nesprávně dochází k chybným – byť pro dlužníka výhodným - závěrům ohledně míry uspokojení). Veškeré nedostatky jsme v případě zájmu připraveni podrobně shrnout v dalším vyjádření.

Společnost fotovolta je přesvědčena, že jí navrhované řešení je pro věřitele výhodnější. Společnost fotovolta sice nenavrhovala vypořádávat původní smlouvy (a tedy upřednostňovat určenou skupinu věřitelů) a měla v úmyslu uzavírat smlouvy nové – i na základě takových nových smluv však měli zákazníci možnost dosáhnout realizace díla včas pro čerpání dotace – v nabídce fotovolta sice došlo k částečnému navýšení ceny, výsledný rozdíl by nicméně nebyl oproti nabídce dlužníka nijak podstatný. Zákazníci by navíc měli možnost hradit zakázku až po její realizaci a dokonce by měli možnost „zlevnit“ cenu postoupením pohledávky přihlášené

v insolvenčním řízení. Ti co by neměli zájem o postoupení, mohli bez dalšího vyčkat plnění z insolvenčního řízení. Ke všem věřitelům pak společnost fotovolta hodlala přistupovat rovně, bez nedůvodného zvýhodňování či upřednostňování.

Návrhem fotovolta by zůstala dlužníkovi možnost požadovat vratky DPH v plné výši (kdy lze předpokládat příjem až 115 mil. Kč) a dlužník by byl schopen z nových smluv generovat příjmy výrazně vyšší, než kolik předpokládá smlouva o smlouvě budoucí (za každou jednotlivou zakázku) – to by zajistilo bezproblémovou úhradu všech zapodstatovaných pohledávek a současně i prostředky na částečné uspokojení nezajištěných věřitelů.

Společnost fotovolta s.r.o. rovněž určitě nezamýšlela zaměstnat a platit z majetkové podstaty pracovníka pro jinou – třetí – osobu, jak nyní dle uzavřené smlouvy o smlouvě budoucí plánuje dlužník. Toto je opět dokladem o jeho lehkomyšlném a nezodpovědném nakládání s majetkovou podstatou. Předně – dlužník nyní většinu svých zaměstnanců propustil, zapříčinil vznik přednostních pohledávek a nyní má dle uzavřené smlouvy o smlouvě budoucí zaměstnávat nového pracovníka? Proč tedy dlužník hromadně propouští stávající zaměstnance? A proč má vůbec dlužník hradit náklady na zaměstnance, který má postupovat výlučně dle pokynů a pro potřeby jiné osoby? Jaký je přínos takového zaměstnance pro dlužníka? A jaké budou náklady na jeho zaměstnání? Když už nic jiného, uvedené představuje opět zcela zbytečný a vyhnutelný náklad majetkové podstaty.

A pokud smlouva o smlouvě budoucí mj. za součást prodávaného závodu považuje nějaký majetek (srov. odst. 2.3 písm. a)), znamená to, že jej bude dlužník „prodávat“ bezplatně? A o jaký majetek se má jednat? Výzvu k uzavření smlouvy může předložit mj. i společnost TnG-Air Servis s.r.o., jak má tedy dlužník ošetřeno, že nebude nucen „převést“ bezplatně i případný vlastní nezajištěný materiál či rozpracovanou výrobu?

Společnost fotovolta pochybuje, že se dlužník byt částečně zamýšlel na případnými riziky, spojenými s jím navrhovanými postupy.

V první řadě nad tím, zda bude dlužník schopen sám splnit závazky z nově uzavíraných dodatků. Dle smlouvy o smlouvě budoucí má totiž dodatky uzavírat přímo dlužník, tedy on sám se zaváže za podmínek stanovených ze strany TnG-Air Servis s.r.o. dokončit zakázku. Dlužník na uvedené nicméně nemá kapacity a defacto o ničem ani nebude smět rozhodovat. Zároveň si dlužník již dopředu bude (a je) vědom, že nebude schopen takovéto zdodatkové zakázky sám dokončit. Přesto hodlá bez dalšího uzavřít dodatek, kterým se zbaví možnosti nárokovat vratku DPH a založí potenciál vzniku zapodstatovaných pohledávek pro případ nesplnění zdodatkových smluv. Smlouva o smlouvě budoucí neobsahuje naprosto žádné sankce pro společnost TnG-Air Servis s.r.o. pro případ nesplnění povinnosti uzavřít budoucí smlouvu – jak hodlá dlužník plnit v případě, že budoucí smlouva nebude (a to třeba i z objektivních důvodů) uzavřena?

A jak má dlužník ošetřeno splnění závazků ze strany TnG-Air Servis s.r.o.? Proč je splatnost určena až po 60 dnech od uzavření smlouvy o prodeji části podniku? A možnost odstoupení až

po 90 od prodlení (tj. nejdřív po 5 měsících od uzavření smlouvy)? Jaké má dlužník záruky že bude už takto směšně nízká kupní cena skutečně uhrazena?

A konečně – jak má dlužník ošetřeno, že věřitelé, kteří budou součástí tohoto postoupení, skutečně vezmou zpět svou přihlášku do insolvence? Uvažoval dlužník vůbec nad hrozbou vleklých a rozsáhlých soudních sporů spojených s nuceným ukončením účasti těchto věřitelů v insolvenčním řízení i s nutností deponovat finanční prostředky na jejich uspokojení do doby, než skončí incidenční spor? Jinak řečeno, informoval dlužník své (zbývající) věřitele o tom, že díky jeho nepromyšlené strategii budou nezajištění věřitelé s největší pravděpodobností vyčkávat na uspokojení (zřejmě v mizivé výši) řadu let?

Společnost fotovolta považuje nerozvážné představení takového reorganizačního plánu dlužníka na poslední chvíli (den před koncem lhůty pro předložení) za zoufalý pokus statutárního orgánu dlužníka zachránit si pověst a dosáhnout na nesmyslnou excesivní odměnu ve výši 6 mil. Kč z majetkové podstaty dlužníka. Jinak si totiž není možné vysvětlit plán, kde dochází i přes upozornění ke zvýhodňování určité skupiny věřitelů, vyvádění zákaznického kmene a zřejmě i dalšího majetku prakticky bez protihodnoty, vzdávání se stamilionových příjmů z DPH, ignorování zásadních rizik ohledně zapodstatovaných pohledávek a incidenčních sporů či k vypuštění podmínky výplaty poslední tranše ke splnění reorganizačního plánu. V přístupu dlužníka při přípravě reorganizačního plánu nelze shledávat snahu vypořádat se zodpovědně, spravedlivě a v co nejvyšší míře se všemi věřiteli a dokonce ani snahu zodpovědně připravit plán bez očividných formálních či faktických chyb.

Fotovolta má i nadále zájem o sestavení věřitelského reorganizačního plánu dle dříve představených principů, které byly podporovány jak ze strany věřitelského výboru, tak ze strany insolvenčního správce. Jsme přesvědčeni, že v případě, že bude dlužníkovi odebráno přednostní právo k sestavení reorganizačního plánu, bude společnost fotovolta schopna nabídnout věřitelům dlužníka jednoznačně výhodnější a spravedlivější řešení, které (na rozdíl od řešení nabízeného dlužníkem) bude v souladu se zákonem a s principy insolvenčního řízení.

S ohledem na řečené i nadále věříme, že i přes předložení reorganizačního plánu dlužníka má společnost fotovolta stále podporu ze strany věřitelského výboru i insolvenčního správce a že i věřitelský výbor a insolvenční správce vnímají nezákonnost a nevýhodnost jednání a návrhů dlužníka, hraničící (dle mínění fotovolta) až s cíleným pokusem o vyvedení majetkové podstaty z dispozice dlužníka vědomě bez odpovídajícího protiplnění.

S pozdravem

Mgr. Petr Jahodář, prokurista

